

Η Χαραυγή

Σεπτέμβριος – Οκτώβριος 2019
ΕΤΟΣ 85 ον Αριθμός έκδοσης 5

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Το Όραμα της Αλήθειας δεν θα
βραδύνει (καθυστερήσει) 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Ο Θεός διασώζει τον Λωτ 12

Η Αίτησις της Χάνας 15

Ο Θεός παρέχει το Μάννα το
Εξ Ουρανού 18

Επαναστατούν οι Ισραηλίται 22

Ο Μωυσής μεσιτεύει για
τον λαό 25

The Dawn - Greek Edition

SEPT / OCT 2019

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Το Όραμα της Αλήθειας δεν θα βραδύνει (καθηστερήσει)

"Διότι η όρασις μένει έτι εις ώρισμένον καιρόν, αλλ' εις το τέλος θέλει λαλήσει και δεν θέλει ψευσθή· αν και αργοπορή, πρόσμεινον αυτήν· διότι βεβαίως θέλει ελθεί, δεν θέλει βραδύνει." - Αββακούμ 2: 3

Ο ΑΒΒΑΚΟΥΜ υπηρέτησε το δίφυλο ισραηλινό βασίλειο του Ιούδα του Ισραήλ ως προφήτης λίγο πριν αιχμαλωτιστεί στη Βαβυλώνα. Το έθνος βρισκόταν τότε σε κατάσταση χάους και το βιβλίο που φέρει το όνομα του Αββακούμ παρουσιάζει το μήνυμά του σε μεγάλο βαθμό με τη μορφή διαλόγου, στον οποίο βρίσκουμε τον προφήτη να θέτει ερωτήσεις και να λαμβάνει απαντήσεις από τον Κύριο.

Η πρώτη ερώτηση του Αββακούμ για τον Κύριο αφορούσε την κατάσταση στον Ιούδα με την οποία περιβαλλόταν. Και παραθέτουμε: «2 Έως πότε, Κύριε, θέλω κράζει, και δεν θέλεις εισακούει; θέλω βοά προς σε, Αδικία· και δεν θέλεις σώζει; 3 Διά τι με κάμνεις να βλέπω ανομίαν και να θεωρώ ταλαιπωρίαν και αρπαγήν και αδικίαν έμπροσθέν μου; και υπάρχουσι διεγείροντες έριδα και φιλονεικίαν. 4 Διά τούτο ο νόμος είναι αργός, και δεν εξέρχεται κρίσις τελεία· επειδή ο ασεβής

καταδυναστεύει τον δίκαιον, διά τούτο εξέρχεται κρίσις διεστραμμένη.» - Χαββ. 1: 2-4

Εδώ αισθανόμαστε την πικρή αγωνία του Αββακούμ, που προήλθε σε μεγάλο βαθμό από το γεγονός ότι φαινόταν σαν να μην έκανε ο Κύριος τίποτα για το κακό που ήταν αχαλίνωτο στο έθνος. Καθώς σκεφτόμαστε αυτό μπορούμε να αισθανόμαστε μέσα του την αίσθηση του δίκαιου λαού του Θεού ανά τους αιώνες, ακόμα και σήμερα, καθώς προσπάθησαν επίσης να καταλάβουν γιατί ο Θεός επέτρεψε τόσο πολύ κακό και αδικία να συνεχιστεί στη γη. Το θέμα του γιατί ο Θεός επιτρέπει το κακό είχε μια εξέχουσα θέση στα μυαλά και τις καρδιές όλων όσοι θα ήθελαν να δουν τις συνθήκες στην γη να καλυτερέψουν από ό, τι ήταν.

Ο Θεός απάντησε στον Αββακούμ σε αυτό το σημείο. «5 Ιδέτε μεταξύ των εθνών και επιβλέψατε και θαυμάσατε μεγάλως, διότι εγώ θέλω πράξει έργον εν ταις ημέραις σας, το οποίον δεν θέλετε πιστεύσει, εάν τις διηγηθή αυτό. 6 Διότι, ιδού, εγώ εξεγειρώ τους Χαλδαίους, το έθνος το πικρόν και ορμητικόν, το οποίον θέλει διέλθει το πλάτος του τόπου, διά να κληρονομήση κατοικίας ουχί εαυτού. 7 Είναι φοβεροί και τρομεροί· η κρίσις αυτών και η εξουσία αυτών θέλει προέρχεσθαι εξ αυτών. 8 Και οι ίπποι αυτών είναι ταχύτεροι παρδάλεων και οξύτεροι λύκων της εσπέρας· και οι ιππείς αυτών θέλουσι διαχυθή και οι ιππείς αυτών θέλουσιν ελθεί από μακρόθεν· θέλουσι πετάξει ως αετός σπεύδων εις βρώσιν, 9 πάντες θέλουσιν ελθεί επί αρπαγή· η όψις των προσώπων αυτών είναι ως ο ανατολικός άνεμος, και θέλουσι συνάζει τους αιχμαλώτους ως άμμον. 10 Και θέλουσι περιπαίζει τους βασιλείς, και οι άρχοντες θέλουσιν είσθαι παίγιον εις αυτούς· θέλουσιν εμπαιζει

παν οχύρωμα· διότι θέλουσιν επισωρεύσει χόμα και θέλουσι κυριεύσει αυτό.» - εδάφ. 5-10• Ισ.13:19• 47:1

Εδώ ο Κύριος εξηγεί στον Αββακούμ ότι δεν παραβλέπει την ανυπόφορα κακή κατάσταση στον Ιούδα και ότι προτείνει να κάνει κάτι γι 'αυτό. Εξηγεί ότι θα αναλάβει δράση εναντίον αυτής της ανομίας κατά τη διάρκεια της ζωής του Αββακούμ. Αυτό από μόνο του θα μπορούσε να παράσχει κάποια άνεση στον προφήτη, επειδή ζήτησε από τον Κύριο: "Πόσο καιρό θα φωνάζω, και δεν θα ακούσεις!" Παρόλο που ο Αββακούμ έλαβε τη διαβεβαίωση ότι θα ληφθούν μέτρα εναντίον της κακίας στον Ιούδα, δεν καταλάβαινε ακόμα τι έκανε ο Κύριος ή γιατί.

Η ΕΡΩΤΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΒΒΑΚΟΥΜ

Δεν καταλαβαίνοντας την πλήρη σημασία των όσων είπε ο Κύριος σχετικά με τους Χαλδαίους, ένα «πικρό και βιαστικό έθνος» επιφέροντας θλίψεις στον Ιούδα, ο Αββακούμ ρώτησε: «12 Δεν είσαι συ απ' αιώνας, Κύριε Θεέ μου, ο Άγιός μου; δεν θέλομεν αποθάνει. Συ, Κύριε, διέταξας αυτούς διά κρίσιν· και συ, Ισχυρέ, κατέστησας αυτούς εις παιδείαν ημών. 13 Οι οφθαλμοί σου είναι καθαρώτεροι παρά ώστε να βλέπης τα πονηρά, και δεν δύνασαι να επιβλέπης εις την ανομίαν· διά τι επιβλέπεις εις τους παρανόμους και σιωπάς, όταν ο ασεβής καταπίνη τον δικαιότερον εαυτού, 14 και κάμνεις τους ανθρώπους ως τους ιχθύας της θαλάσσης, ως τα ερπετά, τα μη έχοντα άρχοντα εφ' εαυτών;» - Αββ.1:12-14

Το πρόβλημα του Αββακούμ τώρα ήταν να καταλάβει γιατί ο Θεός θα χρησιμοποιούσε έναν ακόμη πιο κακό λαό από τον λαό του Ιούδα για να τους

τιμωρήσει. Στο ερώτημά του σχετικά με αυτό τονίζει την αγιότητα του Κυρίου. Ο Θεός, είπε, ήταν ο "Άγιος" του. Ωστόσο, ο προφήτης αναρωτήθηκε ως προς τη μέθοδο που ο Κύριος είπε ότι θα χρησιμοποιήσει για να καταστείλει την κακή κατάσταση που υπήρχε στον Ιούδα. Αφού επέκτεινε τις λεπτομέρειες της ερώτησής του σε όλο το υπόλοιπο κεφάλαιο, ο Αββακούμ συνεχίζει: "Επί της σκοπιάς μου θέλω σταθή και θέλω στηλωθή επί του πύργου, και θέλω αποσκοπεύει διά να ίδω τι θέλει λαλήσει προς εμέ και τι θέλω αποκριθή προς τον ελέγχοντά με."- Αββ. 2: 1

Μόλις ο Αββακούμ κατέληξε σωστά ότι πρέπει να «παρακολουθήσει» την οδηγία του Θεού για τα θέματα αυτά και όχι να αμφισβητήσει και να διαμαρτυρηθεί για αυτά, η απάντηση στον προφήτη δόθηκε εύκολα. Αυτός λέει, «2 Και απεκρίθη προς εμέ ο Κύριος και είπε, Γράψον την όρασιν και έκθεσον αυτήν επί πινακιδίων, ώστε τρέχων να αναγινώσκη τις αυτήν· 3 διότι η όρασις μένει έτι εις ώρισμένον καιρόν, αλλ' εις το τέλος θέλει λαλήσει και δεν θέλει ψευσθή· αν και αργοπορή, πρόσμεινον αυτήν· διότι βεβαίως θέλει ελθεί, δεν θέλει βραδύνει. 4 Ιδού, η ψυχή αυτού επήρθη, δεν είναι ευθεία εν αυτώ· ο δε δίκαιος θέλει ζήσει διά της πίστεως αυτού.» - εδάφ. 2-4

Αυτή ήταν η απάντηση του Θεού προς τον Αββακούμ για το λόγο που θα χρησιμοποιούσε τους κακούς Βαβυλώνιους για να τιμωρήσει τον Ιούδα. Στην πραγματικότητα, όσον αφορά το άμεσο παρόν, δεν υπήρξε καθόλου απάντηση. Αυτό που κάνει πραγματικά, ωστόσο, στην απάντησή του ο Κύριος είναι να άρει τη διαμάχη από το τοπικό της περιβάλλον και να του δώσει μια παγκόσμια εφαρμογή. Στην απάντηση αναφέρεται

επίσης ότι μόνο ο δίκαιος, με βάση την πίστη, θα είναι σε θέση να καταλάβει, να εκτιμήσει και να ζήσει με αυτήν την απάντηση.

Το «όραμα» στο οποίο αναφέρεται η απάντηση είναι ότι το μεγάλο όραμα της αλήθειας που άρχισε να ξετυλίγεται όταν ο Θεός είπε ότι το Σπέρμα της γυναίκας θα συντρίψει το κεφάλι του φιδιού και ενισχύθηκε από την υπόσχεσή του στον Αβραάμ: «Και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι, και εν τω σπέρματί σου πάσαι αι φυλαί της γής». (Γεν. 3:15· 22:18· 28:14) Αυτό ήταν το μεγάλο όραμα της αλήθειας που διαπέρασε τις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης. Περιλαμβάνονται μέσα σε αυτό το μεγάλο σχέδιο των αιώνων να καταστραφούν όλα τα κακά είναι όλοι οι ατομικοί και συλλογικοί θεσμοί - συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του Σατανά - μέσω των οποίων η ανθρωπότητα υπέφερε λόγω αμαρτίας. Μόνο όταν αυτό το όραμα καταστεί κατανοητό θα φανεί σαφώς η απάντηση ως προς το γιατί ο Θεός επέτρεψε το κακό.

Ο Κύριος εξήγησε στον Αββακούμ ότι αυτό το όραμα ήταν για ένα καθορισμένο χρόνο. Ο προφήτης δεν μπορούσε να περιμένει να το καταλάβει τότε "αλλά στο τέλος θα μιλήσει και δεν θα ψευσθεί". Παρόλο που μπορεί να φαίνεται να καθυστερεί, ο Θεός εξηγεί, "περιμένετε το" - το όραμα σίγουρα θα έρθει σε εύθετο χρόνο και δεν θα καθυστερήσει. Εάν η πίστη του Αββακούμ ήταν σε θέση να κατανοήσει αυτή τη διαβεβαίωση, η οποία ασφαλώς ήταν, έλαβε μεγάλη παρηγοριά από αυτήν γιατί θα τον διαβεβαίωνε ότι ενώ δεν κατανοούσε το νόημα όλων αυτών που έκανε ο Θεός εκείνη την εποχή, υπήρξε εξήγηση θα έρχονταν όταν "στο τέλος" μίλησε το όραμα.

Η μετάφραση του βασιλιά Τζέιμς αναφέρει, μιλώντας για το όραμα: «Θα έρθει σίγουρα, δεν θα μείνει καθόλου». Η απόδοδις της ελληνικής εκδόσεως (το Αρχαίο Κείμενο, το Septuagint), "Αν και μπορεί να καθυστερήσει, να τον περιμένεις, γιατί σίγουρα θα έρθει και δεν θα αποτύχει". Η χρήση της αντωνυμίας «αυτός» στα ελληνικά τονίζει ότι θεμελιώδες για αυτό το μεγάλο όραμα της αλήθειας είναι το γεγονός ότι υπάρχει μια προσωπικότητα που συνδέεται με αυτό - ο μεγάλος Χριστός, ο Μεσσίας της Υπόσχεσης.

Η ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Ο απόστολος Παύλος, ο οποίος κήρυξε τόσο πιστά το ευαγγέλιο του Χριστού, κατανόησε τη σημασία του οράματος για το οποίο δόθηκε υπόσχεση στον Αβραάμ από αυτή την άποψη. Έγραψε στους Εβραίους Χριστιανούς: "36 Διότι έχετε χρεία υπομονής, διά να κάμητε το θέλημα του Θεού και να λάβητε την επαγγελίαν. 37 Διότι έτι ολίγον καιρόν, και θέλει ελθεί ο ερχόμενος και δεν θέλει βραδύνει. 38 Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως..." (Εβρ. 10:36 -38) Αυτό το όραμα της αλήθειας ήταν το μοναδικό επίκεντρο της αποστολής του Παύλου ως υπηρέτη του Χριστού.

Πόσο παρηγορητικό είναι για εμάς σήμερα να συνειδητοποιούμε, μέσω της εκπλήρωσης πολλών προφητειών της Αγίας Γραφής, ζούμε τη στιγμή που το μεγάλο όραμα της αλήθειας του Θεού μιλά ακόμα πιο ξεκάθαρα από ό, τι στην εποχή του Παύλου. Εξαιτίας αυτού όσους παρακολουθούν πιστά τώρα καταλαβαίνουν γιατί ο Θεός επιτρέπει το κακό. Γνωρίζουν επίσης ότι το τέλος της βασιλείας της

αμαρτίας και του θανάτου έρχεται πολύ κοντά και γι 'αυτό και χαίρονται. Με το τέλος της βασιλείας της αμαρτίας και του θανάτου θα έρθει καιρός χαράς και ευτυχίας όταν δεν θα υπάρξει πλέον θάνατος, θλίψη, κλάμα, ούτε καν πόνος. (Αποκ. 21: 1-4) Πόσο ένδοξο θα είναι να ζούμε σε μια εποχή κατά την οποία θα μιλάει το όραμα. Ενώ η ώρα δεν έχει φθάσει μέχρι τώρα, γνωρίζουμε ότι πλησιάζει όταν, όπως έγραψε αργότερα ο προφήτης Αββακούμ, «Διότι η γη θέλει εισθαι πλήρης της γνώσεως της δόξης του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν». - Αββ. 2:14

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΒΒΑΚΟΥΜ

Πολύ περισσότερο στο δεύτερο και τρίτο κεφάλαιο του Αββακούμ είναι η καταγγελία εναντίον της κακίας και των πονηρών ανθρώπων. Στο εδάφιο 20 του κεφαλαίου 2, ωστόσο, ο Θεός μας δίνει τη διαβεβαίωση ότι δεν έχασε τον έλεγχο επι της άδειας του κακού. Διαβάζουμε: “Ο Κύριος όμως στο ιερό του ναό: ας σωπάσει όλη τη γη ενωπιόν Του.” Πόσο καθησυχαστικό είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν έχει σημασία πόσο κακό ανθίζει σε όλη τη γη γιατί ο Θεός δεν έχει χάσει τον έλεγχο της κατάστασης!

Ο Αββακούμ αισθάνθηκε ότι, παρά τα όσα απειλούσε ο Κύριος και την επισκόπηση της κακίας που είχε παρουσιάσει, θα μιλούσε ο Θεος σε εύθετο χρόνο. Και μετά ο μεγάλος Μεσσίας της Επαγγελίας, μαζί με τους συνεργάτες του, θα δημιουργούσε την ειρήνη και τη δικαιοσύνη σε όλη τη γη, η οποία στη συνέχεια θα γέμιζε με ακριβή γνώση και κατανόηση για τον Κύριο και το σχέδιό του.

Ο Αββακούμ, ωστόσο, όπως και πολλοί από τους δίκαιους ανθρώπους του Θεού, διαχρονικά, ήταν ανυπόμονοι. Ήξερε ότι ο Κύριος ήταν σε θέση να πάρει τον πλήρη έλεγχο της κατάστασης οποτεδήποτε το ήθελε και δεν μπορούσε να δει την ανάγκη να περιμένει κάποια μελλοντική ημέρα για να συμβεί αυτό. Έτσι λοιπόν έχουμε την προσευχή του: "Κύριε, ήκουσα την ακοήν σου και εφοβήθην· Κύριε, ζωοποιεί το έργον σου εν μέσω των ετών· Εν μέσω των ετών γνωστοποιεί, αυτό· εν τη οργή σου μνήσθητι ελέους." - Χαββ. 3: 2

Στην προσευχή του Αμπακούκ ήταν πρώτη η αναγνώριση του φόβου, όταν ο Θεός του αποκάλυψε τις καταστροφές που θα έμπαιναν στο έθνος. Ίσως ένιωθε ότι δεν μπορούσε να αντέξει ακόμη και το θέμα του τι θα συνεπαγόταν αυτό, έτσι προσευχήθηκε στον Κύριο: "Κύριε, ζωοποιεί το έργον σου εν μέσω των ετών· Εν μέσω των ετών γνωστοποιεί, αυτό· εν τη οργή σου μνήσθητι ελέους." Με άλλα λόγια, φαίνεται να ζητάει από τον Θεό να μην περιμένει για κάποια μακρινή μελλοντική εποχή, στην οποία θα αποκαλύψει τον εαυτό του μέσα από το όραμα που θα μιλήσει στη συνέχεια. Η έκφραση του προφήτη ίσως ήταν ένα αίτημα ο Κύριος να αναλάβει την κακή κατάσταση στον κόσμο τότε, να την φέρει στο τέλος της, και να εδραιώσει τη δικαιοσύνη. 'Γιατί να καθυστερηθεί ένα τόσο ένδοξο αποτέλεσμα;' μπορεί να σκέφτηκε ο Αββακούμ.

Αυτό, όμως, δεν ήταν το θέλημα του Κυρίου. Ήξερε ότι υπήρχαν ακόμα εκατομμύρια άνθρωποι που θα έμπαιναν στον κόσμο που θα επωφελούνταν από τις εμπειρίες του κακού. Ήξερε ότι είχε τη δυνατότητα όταν ερχόταν η ώρα, μέσω της βασιλείας του Μεσσία, να αποκαταστήσει εκείνους που υπέφεραν και πέθαναν στο

ενδιάμεσο χρονικό διάστημα και ότι όλοι θα λάμβαναν την ευλογία του όταν η δόξα του θα γέμιζε τη γη.

Ο ΑΒΒΑΚΟΥΜ ΞΑΝΑΜΙΑΛΑΕΙ

Αφού έμαθε για όλες τις καταστροφές που ο Κύριος θα επιφέρει στους ασεβείς, ο Αββακούκ, είπε: «Ηκουσα, και τα εντόσθιά μου συνεταράχθησαν· τα χείλη μου έτρεμον εις την φωνήν· η σαθρότης εισήλθεν εις τα οστά μου, και υποκάτω μου έλαβον τρόμον· πλην εν τη ημέρα της θλίψεως θέλω αναπαυθή, όταν αναβή κατά του λαού ο μέλλον να εκπορθήση αυτόν.» - Αββ. 3:16

Παρά την αγωνία και προαίσθημα του Αββακούμ, διατήρησε την εμπιστοσύνη του στον Θεό και εξέφρασε τη διαβεβαίωσή του ότι, ανεξάρτητα από το τι θα συνέβαινε, θα χαιρόταν στον Κύριο. «17 Αν και η συκή δεν θέλει βλαστήσει, μηδέ θέλει είσθαι καρπός εν ταις αμπέλοις· ο κόπος της ελαίας θέλει ματαιωθή, και οι αγροί δεν θέλουσι δώσει τροφήν· το ποιμνιον θέλει εξολοθρευθή από της μάνδρας, και δεν θέλουσιν είσθαι βόες εν τοις σταύλοις· 18 Εγώ όμως θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον, θέλω χείρει εις τον Θεόν της σωτηρίας μου.» - εδάφ. 17,18

Πόσο μεγάλη είναι αυτή η έκφραση εμπιστοσύνης στον Κύριο! Είναι το πιο θαυμάσιο όταν συνειδητοποιούμε ότι πριν από αυτό, ο Αββακούμ δήλωσε ότι φοβόταν εξαιτίας αυτού που άκουσε ο Θεός να λέει. Η «κοιλιά του έτρεμε», «τα χείλη του τρεμούλιαζαν» στο άκουσμα της φωνής του Κυρίου.” «Σαθρότης» (‘σαπίλα’) μπήκε στα οστά του και "έτρεμε". Εξέφρασε την επιθυμία να "αναπαυτεί την

ημέρα της θλίψης", προφανώς αναφέροντας την ανάπαυση στον ύπνο του θανάτου.

Ενώ δεν γνωρίζουμε πολλά για την προσωπική ζωή του Αββακούμ, πιστεύεται ότι ήταν αγρότης. Στην έκφραση εμπιστοσύνης του στον Κύριο που αναφέρεται ουσιαστικά σε όλα τα πράγματα με τα οποία θα ησυχολείτο αγρότης. Οι συκές του μπορεί να αποτύχουν· μπορεί να μην υπάρχει καρπός στο αμπέλι· η εργασία της ελιάς θα μπορούσε να αποτύχει και τα χωράφια δεν θα έδιναν καρπό· τα κοπάδια θα αποκόπτονταν από τον αγρόν· δεν θα υπήρχε κοπάδι στους στάβλους. Με όλα αυτά τα πράγματα που συμβαίνουν στη ζωή ενός αγρότη, φαίνεται ότι δεν έχει απομείνει πολλά για να ζήσει, αλλά παρά αυτό, ο Χαμπακκούκ είπε: "Εγώ όμως θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον, θέλω χαίρει εις τον Θεόν της σωτηρίας μου."

Είναι χαρά να λατρεύουμε και να υπηρετούμε το Θεό υπό ευνοϊκές συνθήκες, αλλά η πραγματική δοκιμασία της πίστης μας σε αυτόν και της αφοσίωσης σ' αυτόν απορρέει από τις αντιξοότητες. Στο Αββακούμ έχουμε ένα θαυμάσιο παράδειγμα για το ποια θα πρέπει να είναι η στάση μας όταν ο Κύριος επιτρέπει δοκιμές και κοκιμασίες να έρθουν επάνω μας. Αν χαρούμε για την αφθονία των καλών πραγμάτων που παρέχει σήμερα, θα χαρούμε και αύριο στον Θεό της σωτηρίας μας, όταν ίσως αφαιρεθούν κάποια από αυτά τα καλά πράγματα; Θα πρέπει να είμαστε σε θέση, ειδικά επειδή ζούμε στην εποχή που το όραμα της αλήθειας μιλάει και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου μας δίνει τη δυνατότητα να δούμε τη δόξα του ένδοξου σχεδίου του Θεού - "κατά την αιώνιον πρόθεσιν, την οποίαν έκαμεν εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών". - Εφεσ. 3:11

Ο Θεός διασώζει τον Λωτ

Εδάφια κλειδιά: «Όταν ο Θεός κατέστρεψε τις πόλεις της πεδιάδας, θυμήθηκε τον Αβραάμ και έφερε τον Λωτ από την καταστροφή που κατέστρεψε τις πόλεις όπου έζησε ο Λωτ.» - Γένεση 19:29

Επιλεγμένα εδάφια: Γένεση 19: 15-29

Όταν ο Αβραμ ακολουθούσε τις οδηγίες του Θεού να φύγει από τον Χάραν και να ταξιδέψει στη γη της Χαναάν, πήγε μαζί του κι ο ανιψιός του Λωτ. Ο καθένας είχε τα δικά του κοπάδια, όμως στη Χαναάν "η γη δεν μπορούσε να τα στηρίξει ενώ παρέμειναν μαζί" και "τσακόνονταν μαζί οι βοσκοί του Αβράμ και του Λωτ". Για να αποφεύγονται όμως οι δυσκολίες, ο Αβραάμ αποφάσισε να αποχωριστούν ο ένας από τον άλλον παρόλο που ήταν ανώτερο μέλος της οικογένειας, έδωσε στον Λώτ την πρώτη επιλογή ως προς το ποια γη θα εγκατασταθεί. Ο Λωτ επέλεξε "ολόκληρη την πεδιάδα της Ιορδανίας", η οποία ήταν "καλά ποτισμένη", παρόλο που σήμαινε ότι ζούσε κοντά στην πόλη της Σόδομ, όπου ο λαός ήταν "κακός και αμαρτούσε πολύ κατά του Κυρίου". - Γεν. 12: 1-5• 13: 1-13

Αργότερα, ο Θεός πληροφόρησε τον Αβραάμ, καθώς το όνομά του είχε αλλάξει από τον Αβραμ, ότι η Σόδομα και οι κάτοικοί της θα καταστραφούν λόγω της

κακίας τους. (Γένεση 18: 17-32) Λίγο αργότερα, καθώς ο Λωτ καθόταν στην πύλη του Σόδομα, ο Θεός έστειλε σε αυτόν δύο αγγέλους. Του είπαν : «Θα καταστρέψουμε αυτό το μέρος. Η κατακραυγή προς τον Κύριο ενάντια στον λαό του είναι τόσο μεγάλη ». «Και ότε έγεινεν αυγή, εβίαζον οι άγγελοι τον Λωτ, λέγοντες· Σηκώθητι, λάβε την γυναίκα σου και τας δύο σου θυγατέρας, τας ευρισκομένας εδώ, διά να μη συναπολεσθής και συ εν τη ανομία της πόλεως.» Πάρτε τη σύζυγό σας και τις δύο κόρες σας που είναι εδώ ή θα σκουπιστεί όταν τιμωρηθεί η πόλη.» - Γεν. 19: 1,12-15

Ο Λωτ δίστασε να φύγει, κι έτσι οι άγγελοι «πιάσαντες την χείρα αυτού και την χείρα της γυναικός αυτού και τας χείρας των δύο θυγατέρων αυτού, διότι εσπλαγχνίσθη αυτόν ο Κύριος, εξήγαγον αυτόν και έθεσαν αυτόν έξω της πόλεως». Ένας εκ των αγγέλων είπε: «Διάσωσον την ζωήν σου· μη περιβλέψης οπίσω σου, και μη σταθής καθ' όλην την περίχωρον· διασώθητι εις το όρος, διά να μη απολεσθής.» Ωστόσο, ο Λώτ απάντησε: "αλλ' εγώ δεν θέλω δυνηθή να διασωθώ εις το όρος, μήπως με προφθάση το κακόν και αποθάνω». Ο Λωτ ζήτησε να πάει στην κοντινή μικρή πόλη του Zoar (Ζοάρ) και η επιθυμία του εισακούσθη. Αφού έφθασε στο Ζοάρ, ο Θεός κατέστρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορα, συμπεριλαμβανομένων όλων των κατοίκων τους. «Αλλ' γυνή αυτού περιβλέψασα οπίσθεν αυτού έγεινε στήλη άλατος.» - Εδάφ. 16-26

Σε αυτό το μάθημα ο Αβραάμ απεικονίζει αυτούς που διατηρούν την πίστη τους στον Θεό καθ' όλη τη διάρκεια των δυσκολιών και των δοκιμασιών της ζωής. (Γάλ. 3: 9) Τα Σόδομα και τα Γομορα αντιπροσωπεύουν τον εγωισμό, το κακό και τη

διαφθορά σε αυτόν τον «παρόν κακό κόσμο», τον οποίο θα φτάσει σύντομα στο τέλος του ο Θεός. (Β' Πέτρου 3: 7) Αν και όλοι οι κάτοικοι των Σοδόμων και των Γομόρρων καταστράφηκαν, στην Μεσσιανική βασιλεία θα αναστηθούν όλοι στη γη και θα τους δοθεί η ευκαιρία να μάθουν τη δικαιοσύνη και αν υποταχθούν, θα τους δοθεί αιώνια ζωή. - Κάτα Λουκάν 10:12

Ο Πέτρος περιγράφει τον Λωτ ως "δίκαιο άνθρωπο". (Β' Πετ. 2: 7, 8) Ο Λώτ, ωστόσο, έκανε συμβιβασμούς επίσης και έκανε κάποια σοβαρά λάθη για να γίνει υλικά ευήμερος. Οι μαθητές του Κυρίου θα πρέπει να προσέχουν να μην συμβιβαστούν και να δεχθούν τις λαϊκές συμπεριφορές και τα ανήθικα πρότυπα που υιοθέτησε η πεσμένη ανθρωπότητα. Η ανάληψη μιας τέτοιας θέσης από την πλευρά της δικαιοσύνης μπορεί να έχει σαν αποτέλεσμα να μην είναι καλά σκεπτόμενο από πολλούς γύρω μας και να μας κοστίσει την γήινη «ευημερία».

Αν και ο Λωτ δίστασε να φύγει από τα Σόδομα, ο Θεός ήταν πάντως φιλεύσπλαχνος. Ο Επουράνιος Πατέρας μας είναι επίσης φιλεύσπλαχνος όταν κάνουμε λάθη ή αποτυγχάνουμε να κάνουμε αποδεκτά το θέλημά του. Πρέπει, ωστόσο, να ομολογούμε τις αμαρτίες μας στην προσευχή, να ζητάμε τη συγχώρησή του και να προσπαθούμε να τον φοβόμαστε πιο ευλαβικά ακολουθώντας τη δικαιοσύνη και τις εντολές του στη ζωή μας. - Ψαλ. 103:9-18

Η Αίτησις της Χάνας

Εδάφιο κλειδί: «Υπαγε εις ειρήνην· και ο Θεός του Ισραήλ ας σοι δώση την αίτησίν σου, την οποίαν ήτησας παρ' αυτού.» - Α' Σαμουήλ 1:17

Επιλεγμένα εδάφια: Α' Σαμουήλ 1: 9-20

Πριν από την εποχή που ο Ισραήλ είχε βασιλιάδες, υπήρχε ένας άνθρωπος που ονομάζεται Elkanah (Ελκανά) ο οποίος είχε δύο συζύγους, Πενίννα και τη Χάνα. Η Πενίννα είχε παιδιά, ενώ η Χάνα δεν είχε κανένα. Κάθε χρόνο ο Ελκανά έπαιρνε την οικογένειά του στο Σίλο για να λατρέψει και να προσφέρει θυσίες στον Κύριο, δίνοντας ένα μέρος της θυσιάς σε κάθε μέλος της οικογένειάς του. Ο Ελκανά έδινε μια διπλή μερίδα στη Χάνα λόγω της μεγάλης του αγάπης γι' αυτήν. Η Πενίννα, όμως, χλεύαζε τη Χάνα επειδή δεν είχε παιδιά, και αυτή η σκληρότητα συνέχιζε κάθε χρόνο, προκαλώντας τη Χάνα να κλάψει και να μην φάει. Τέλος, μια χρονιά, η Χάνα "ηυχήθη ευχήν, λέγουσα, Κύριε των δυνάμεων, εάν επιβλέψης τωόντι εις την ταπεινώσιν της δούλης σου και με ενθυμηθής και δεν λησμονήσης την δούλην σου, αλλά δώσης εις την δούλην σου τέκνον αρσενικόν, τότε θέλω δώσει αυτό εις τον Κύριον πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού, και

ξυράφιον δεν θέλει αναβή επί την κεφαλήν αυτού." - Α' Σαμουήλ 1: 1-11

Ο Θεός εισάκουσε της προσευχής της Χάνας και το επόμενο έτος είχε έναν γιο και τον ονόμαζε Σαμουήλ. (εδάφ. 19,20) Ο όρκος που έκαμε στον Θεό, που δεν επέτρεπε να έρθει ξυράφι πάνω στο κεφάλι του, ήταν ο Ναζωραίος όρκος. Αυτός ήταν «ένας όρκος ειδικός, ένας όρκος διαχωρισμού εις τον Κύριον». Ως μέρος αυτού του όρκου, εκτός από το να μην κόβονται τα μαλλιά, δεν έπρεπε να πίνεται κανένα κρασί ούτε να τρώγεται τίποτα από τα αμπέλια. Κάποιοι που έπαιρνε αυτόν τον όρκο δεν έπρεπε να μην έχει καμία επαφή με κανένα νεκρό σώμα, συμπεριλαμβανομένων των άμεσων μελών της οικογένειάς του. - Αριθ. 6:1-21

Κατά τη διάρκεια όλου του χρόνου ένας άνθρωπος υπεβάλετο υπο τον όρκον του Ναζωρίου, αυτό το άτρομα «αφιέρωτο εις τον Κύριον» (εδάφ. 8). Πολύ λίγοι Ισραηλίτες έλαμβανον τον όρκον του Ναζωρίου για όλη τη ζωή τους. Η Βίβλος καταγράφει μόνο τρεις ανθρώπους που τον είχαν πάρει - ο Σαμψών, ο Σαμουήλ και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής. (Κριταί 13: 5• Α' Σαμ. 1:11• Κάτα Λουκά 1:15)

Παρομοίως, εκείνοι που έχουν αφιερωθεί στον Κύριο κατά τη διάρκεια της παρούσας εποχής του Ευαγγελίου, νουθετούνται: "Να είστε πιστοί μέχρι θανάτου" - Αποκ. 2:10

Το όνομα Χάνα σημαίνει "εύνοια" ή "χάρη". Λέγεται στους μαθητές του Κυρίου: "8 Είπε δε

προς αυτήν Ελκανά ο ανήρ αυτής, Άννα, διά τι κλαίεις; και διά τι δεν τρώγεις; και διά τι η καρδιά σου είναι τεθλιμμένη; δεν είμαι εγώ εις σε καλότερος παρά δέκα υιούς; 9 Και εσηκώθη η Άννα, αφού έφαγον εν Σηλώ και αφού έπιον· ο δε Ηλεί ο ιερέυς εκάθητο επί καθέδρας, πλησίον του παραστάτου της πύλης του ναού του Κυρίου.» (Εφ. 2: 8,9) Η Χάνα έζησε μια ζωή προσευχής. Προσευχόταν όταν ήταν ταραγμένη. Προσευχόταν επίσης όταν ήταν ευγνώμων, όπως όταν παρουσίασε το παιδί της Σαμουήλ στον Ηλία τον αρχιερέα. - Α' Σαμ. 2: 1-10

Η προτροπή του Παύλου είναι: "6 Μη μεριμνάτε περί μηδενός, αλλ' εν παντί πράγματι ας γνωρίζονται τα ζητήματά σας προς τον Θεόν μετ' ευχαριστίας διά της προσευχής και της δεήσεως. 7 Και η ειρήνη του Θεού η υπερέχουσα πάντα νούν θέλει διαφυλάξει τας καρδίας σας και τα διανοήματά σας διά του Ιησού Χριστού." (Φιλ. 4: 6,7) Πρέπει να βάλουμε πλήρως την ελπίδα και την εμπιστοσύνη μας στο Θεό, να έχουμε το πνεύμα της χαράς, και να προσευχόμεθα συνεχώς, ζητώντας σε αρμονία με τις υποσχέσεις του. Έτσι θα έχουμε την ειρήνη του Θεού και θα είμαστε σε θέση να «ευχαριστούμε κατά πάντα», σύμφωνα με την πρόνοιά του. - Α' Θεσ.5: 16-18

Η Χάνα έκανε μια μεγάλη θυσία στο Θεό. Αφιέρωσε τον γιο της Σαμουήλ για να ζήσει τον Ναζωριτικό όρκο πλήρους αφοσίωσης στον Κύριο, όλες τις ημέρες της ζωής του. Σήμερα, οι αφιερωμένοι

μαθητές του Χριστού έχουν επίσης κάνει έναν δια βίου όρκο πλήρους αφοσίωσης στον Θεό, συμπεριλαμβανομένου του διαχωρισμού από τα «νεκρά πράγματα» αυτού του παρόντος κακού κόσμου. Αντ' αυτού, αυτοί «ενεδύθησαν τον Χριστό», αναπτύσσοντας τους καρπούς και την χάριν του Αγίου Πνεύματος. - Γαλ. 3:27• Εφ. 4:24• Κολ. 3: 10-17

Μάθημα Τρία

Ο Θεός παρέχει το Μάννα το Εξ Ουρανού

Εδάφιο κλειδί: «Και ότε είδον οι υιοί Ισραήλ, είπον προς αλλήλους, Τι είναι τούτο; διότι δεν ήξευρον τι ήτο.» - Έξοδος 16:15

Επιλεγμένα εδάφια: Έξοδος 16: 1-15

Ενώ οι Ισραηλίτες βρισκόταν υπο δουλείαν στην Αίγυπτο, καταπιέστηκαν με «καταναγκαστική εργασία» και οι Αιγύπτιοι «έκαναν τη ζωή τους πικρή με σκληρή δουλειά με τούβλα και κονίαμα και με κάθε είδους εργασία στα χωράφια». (Εξ. 1: 11-14) Αφού ο Θεός διέδωσε με θαυματουργό τρόπο τον Ισραήλ από την

Αίγυπτο, "ξεκίνησαν από τον Ελίμ και ήρθαν στην έρημο του Σιν". Ο Θεός είχε ένα ειδικό σκοπό και αντικείμενο στην καθοδήγηση του φυσικού Ισραήλ στην έρημο. Ήταν να τους διδάξει τα μαθήματα, αν πήγαιναν σωστά, τα οποία θα τους προετοίμαζαν για να εισέλθουν στην γη της Επαγγελίας. - Εξ. 16: 1• Δευτ. 8: 2

"1 Εσηκώθησαν δε από Αιλείμ· και ήλθον πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εις την έρημον Σιν, την μεταξύ Αιλείμ και Σινά, την δεκάτην πέμπτην ημέραν του δευτέρου μηνός αφού εξήλθον εκ γης Αιγύπτου. 2 Και εγόγγυζε πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ κατά του Μωϋσέως και κατά του Ααρών εν τη ερήμω. 3 Και είπον προς αυτούς οι υιοί Ισραήλ, Είθε να απεθνήσκομεν υπό της χειρός του Κυρίου εν τη γη της Αιγύπτου, ότε εκαθήμεθα πλησίον των λεβήτων του κρέατος και ότε ετρώγομεν άρτον εις χορτασμόν· διότι εξηγάγετε ημάς εις την έρημον ταύτην, διά να θανατώσητε με την πείναν πάσαν την συναγωγήν ταύτην." - Εξ. 16:1-3

Ενώ δούλοι στην Αίγυπτο, σίγουρα δεν είχε δοθεί χρόνος στους Ισραηλίτες για να καθίσουν γύρω από "λέβητες κρέατος", ούτε να τους δοθεί "όλο το φαγητό" που ήθελαν. Φαίνεται ότι νοστάλγησαν αμέσως την προηγούμενη ζωή τους, εμπλουτίζοντάς την με πράγματα που δεν υπήρχαν ποτέ. Ενώ είναι σημαντικό να θυμηθούμε και να θυμόμαστε τις υποσχέσεις και τις προθέσεις του Θεού, μπορεί να είναι επικίνδυνο να αγαπάμε τις προηγούμενες σαρκικές απολαύσεις και να

ποθούν για το πως ήσαν παλιά τα πράγματα. Ούτε πρέπει να έχουμε υπερβολικό θαυμασμό για τους πρώην, αλλά ατελείς, ανθρώπους του κόσμου τους οποίους γνωρίζαμε κάποτε.

Αντ' αυτού, ας είμαστε ευγνώμονες για σήμερα και για την καθημερινή καλοσύνη του Θεού προς εμάς. "Ξεχνώντας τι είναι πίσω και στρέφοντας το βλέμμα μας προς το μέλλον." (Φιλ 3: 13,14) Αντί να νοσταλγούμε, ας είμαστε σίγουροι ότι ο Θεός, ο οποίος ξεκίνησε ένα καλό έργο μέσα μας, θα το ολοκληρώσει. (Φιλ. 1: 5,6) Μέσω του προφήτη Ησαΐα, ο Θεός μας διδάσκει να «ξεχάσουμε τα προηγούμενα πράγματα και να μην ασχολούμεθα με το παρελθόν». - Ισαΐ.43: 18, 19

Επειδή δεν είχαν πίστη στο Θεό, οι Ισραηλίτες εμουρμούρησαν εναντίον του Μωυσή και του Ααρών. Ξέχασαν πως η πρόνοιά του τους διέσωσαν από τις πληγές της Αιγυπτου και τους έφερε με ασφάλεια μέσα από την Ερυθρά Θάλασσα. Δεν ήταν σε θέση να συνειδητοποιήσουν ότι ο Κύριος δεν θα τους άφηγε να πεθάνουν από την πείνα στην έρημο. Ο Θεός είπε στον Μωυσή ότι «άκουσε τους μουρμουρισμούς των Ισραηλιτών» και θα τους έδινε κρέας για φαγητό το βράδυ και θα «γέμιζαν με ψωμί» το πρωί (μάννα) - Εξ. 16: 11-12

'Και το πρωί καθ' όλα τα περίξ του στρατοπέδου ήτο στρώμα δρόσου. ... επί το πρόσωπον της ερήμου ήτο λεπτόν τι στρογγύλον, λεπτόν ως πάχνη επί της γης. Και ότε είδον οι υιοί Ισραήλ, είπον προς αλλήλους, Τι είναι

τούτο; διότι δεν ήξευρον τι ήτο. Και ο Μωϋσής ειπε προς αυτούς, Ούτος είναι ο άρτος, τον οποίον ο Κύριος σας δίδει διά να φάγητε." Οι Ισραηλίτες ονόμασαν το ψωμί μάννα. Κάθε πρωί, όλοι έπρεπε να συγκεντρώσουν όλο όσο χρειάζονταν για εκείνη την ημέρα. Την έκτη ημέρα της εβδομάδας έπρεπε να συναγάγουν το διπλάσιο, γιατί το μάννα δεν εσυνάγετο το Σάββατο. - Εδάφ. 13-31

Ακριβώς όπως οι Ισραηλίτες θα είχαν πεθάνει στην έρημο αν δεν είχαν συνάξει το μάννα κάθε μέρα, έτσι κάθε μαθητής του Χριστού εξαρτάται από τον Λόγο του Θεού. Μόνο μετέχοντες -καθημερινώς-- της αναγνώσεως και της μελέτης του και με την προσωπική εφαρμογή του στην καθημερινή μας ζωή, θα γίνουμε ισχυροί στην πίστη και θα συνεχίσουμε το έργο του αγιασμού μας. - Ψαλ. 119: 97-105• Κάτα Ιωάννην 17:17

Επαναστατούν οι Ισραηλίται

Εδάφιο κλειδί: «Εάν ο Κύριος ευαρεστήται εις ημάς, τότε θέλει φέρει εμάς εις την γην ταύτην και θέλει δώσει αυτήν εις ημάς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι.» - Αριθμοί 14: 8

Επιλεγμένο εδάφιο: Αριθμοί 13: 25-33• 14: 1-10

Όταν το Ισραήλ πλησίασε τη γη που ο Θεός υποσχέθηκε στους προπάτορές του, ο λαός ήλθε στον Μωσή και είπε «Ας αποστείλωμεν άνδρας έμπροσθεν ημών και ας κατασκοπεύσωσιν εις ημάς την γην και ας απαγγείλωσι προς ημάς την οδόν δι' ης πρέπει να αναβώμεν· και τας πόλεις εις τας οποίας θέλομεν υπάγει. Και ήρεσεν εις εμέ ο λόγος και έλαβον εξ υμών δώδεκα άνδρας, άνδρα ένα κατά φυλήν» του Ισραήλ, να κοιτάξει και να εξερευνήσει τη γη. - Δευτ.1: 22,23

Ο Μωσής έδωσε εντολή στους δώδεκα κατασκόπους: "18 και θεωρήσατε την γην, οποία είναι, και τον λαόν τον κατοικούντα εν αυτή, εάν ήναι δυνατός ή αδύνατος, ολίγοι ή πολλοί· 19 και οποία είναι η γη εν ή ούτοι κατοικούσι, καλή ήναι ή κακή· και οποια είναι αι πόλεις, τας οποίας ούτοι κατοικούσιν, ατείχιστοι ή περιτετειχισμένοι· 20 και οποία είναι η γη, παχεία ήναι ή λεπτή». Τους ζήτησε επίσης να φέρουν πίσω μέρος του καρπού της. - Αριθ. 13: 18-20

Οι κατάσκοποι πέρασαν από τη γη για σαράντα ημέρες. Στη Βίβλο, μια περίοδος σαράντα ημερών θεωρείται συχνά ως περίοδος δοκιμής από τον Κύριο. (Γεν. 7:12 • Α΄ Σαμ. (17:16 • Κάτα Μάτθ. 4: 1,2) Αφού επέστρεψαν από την εξερευνητική τους αποστολή, οι δώδεκα κατάσκοποι ανέφεραν ότι η γη «ρέει με γάλα και μέλι»! Παρουσίασαν επίσης στον Μωσή με μερικούς από τους ώριμους καρπούς που μάζεψαν. - Αριθ.13: 25-27

Ωστόσο, δέκα από τους κατασκόπους δήλωσαν: "Οι άνθρωποι που ζουν εκεί είναι ισχυροί, οι πόλεις είναι οχυρωμένες και πολύ μεγάλες." Αυτή η αρνητική αναφορά δημιούργησε φόβο και βογγητό στους Ισραηλίτες. Οι δέκα κατασκόποι υπέρβαλαν την αναφορά τους, λέγοντας: "Δεν μπορούμε να επιτεθούμε σε αυτούς τους ανθρώπους, είναι πιο δυνατοί από εμάς... Η γη που ερευνήσαμε καταβροχθίζει εκείνους που ζουν σε αυτήν. Όλοι οι άνθρωποι που είδαμε εκεί είναι μεγάλοι. ... Φαινόμεσταν σαν ακρίδες μπροστά σε αυτούς." - Αριθ. 13:28,31-33 • 14:1-3

Οι δέκα κατασκόπους κατέφυγαν ακόμη και στο ψέμα, για να φανεί ότι υπήρχαν ανυπέρβλητες δυσκολίες στην κατοχή της γης. Μια ψευδής δήλωση ήταν ότι "οι πόλεις είναι μεγάλες, με τοίχους μέχρι τον ουρανό". (Δευτ. 1:28) Άλλο ήταν: «Είδαμε τους Νεφίλους». (Αριθ. 13:33) Είπαν αυτό, παρόλο που η Γένεσις 7: 21-23 καθιστά σαφές ότι «όλη η σάρκα» και

«κάθε ζωντανή ουσία», συμπεριλαμβανομένων των Νεφιλίμων, καταστράφηκαν κατά τον Κατακλυσμόν.

Η αναφορά των δέκα κατασκόπων προκάλεσε το λαό του Ισραήλ να εξεγερθεί εναντίον του Θεού. Ο Μωυσής είπε τότε σε όλους όσους πίστεψαν την αρνητική αναφορά: «32 κατά τούτο όμως δεν επιστεύσατε εις Κύριον τον Θεόν σας, 33 όστις προεπορεύετο έμπροσθέν σας εν τη οδώ, διά να σας ευρίσκη τόπον στρατοπεδεύσεως, την μεν νύκτα διά πυρός, διά να δεικνύη εις εσάς την οδόν καθ' ην έπρεπε να βαδίζητε, την δε ημέραν διά νεφέλης.» - Δευτ. 1:26,32,33

Ο Κάλεμπ και ο Ιησούς, οι μόνοι κατάσκοποι που έδωσαν μια καλή αναφορά, έγιναν δέκτες οργισμένης απαντήσεως από τους Ισραηλινούς, επειδή έδωσαν θετική μαρτυρία για τη γη. Κατά παρόμοιο τρόπο, η προοπτική τάξη της Εκκλησίας κατά την εποχή του Ευαγγελίου μπορεί, από καιρό σε καιρό, να γίνει κι αυτή δέκτρια οργισμένης απαντήσεως από μερικούς επειδή δίνει μια καλή και αληθινή αναφορά από τις Γραφές σχετικά με τα σχέδια και τις υποσχέσεις του Θεού. Μπορούν ακόμη και να λάβουν αμέτρητες επικρίσεις, διώξεις ή συκοφαντίες από τους αδελφούς τους. - Κάτα Λουκά 21: 16,17• Κάτα Ιωάννη 15: 18-20• Β΄ Τιμ. 3:• Α' Πετ. 3: 14-17

Ο Θεός θα μπορούσε να δώσει θαυματουργικά στους Ισραηλίτες όλο το θάρρος που απαιτείται για να εισέλθουν στη γη της υπόσχεσης, αλλά δεν το

έκανε. Αντ 'αυτού, ο Θεός θέλησε το Ισραήλ να αναπτύξει πίστη και εμπιστοσύνη σε αυτόν. Ο Ουράνιος Πατέρας ασχολείται με τον ίδιο τρόπο με εμάς και επιθυμεί να αναπτύξουμε την πλήρη πίστη και την εμπιστοσύνη σ 'αυτόν, υπό οποιεσδήποτε συνθήκες - Παρ. 3: 5,6• Ισα.26: 4• Α' Τιμ. 4:10• Εβ. 11: 6

Μάθημα πέμπτο

Ο Μωσής μεσιτεύει για τον λαό

Εδάφιο κλειδί: «Συγχώρησον, δέομαι, την ανομίαν του λαού τούτου κατά το μέγα έλεός σου και καθώς συνεχώρησας τον λαόν τούτον από της Αιγύπτου μέχρι του νυν.» - Αριθμοί 14:19

Επιλεγμένο εδάφιο: Αριθμοί 14: 11-20

Μετά από την αφήγηση στο μάθημα της περασμένης εβδομάδας, ολόκληρη η συνέλευση του Ισραήλ έκαναν λόγο για λιθοβολισμό του Ιησού και του Κάλεμπ! Τότε η δόξα του Κυρίου εμφανίστηκε στον λαό και ο Θεός είπε στον Μωσή: «10 Και είπε πάσα η συναγωγή να λιθοβολήσωσιν αυτούς με λίθους· Και η δόξα του Κυρίου επεφάνη επί τη σκηνή του μαρτυρίου εις πάντας τους υιούς Ισραήλ. 11 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έως πότε θέλει με παροργίζει ο λαός

ούτος; και έως τότε δεν θέλουσι πιστεύει εις εμέ, μετά πάντα τα σημεία τα οποία έκαμα εν μέσω αυτών; 12 θέλω πατάξει αυτούς με θανατικόν και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς, και σε θέλω κάμει εις έθνος μεγαλύτερον και δυνατώτερον αυτών.» - Αριθ. 14: 10-12

Ο Μωυσής παρενέβη για τον λαό και είπε στον Κύριο: «15 Εάν λοιπόν θανατώσης τον λαόν τούτον ως ένα άνθρωπον, τότε τα έθνη, τα οποία ήκουσαν το όνομά σου, θέλουσιν ειπεί λέγοντες, 16 Επειδή δεν ηδύνατο ο Κύριος να φέρη τον λαόν τούτον εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς αυτούς, διά τούτο κατέστρεψεν αυτούς εν τη ερήμω.» Τότε ο Μωυσής συνόψισε τον χαρακτήρα του Θεού, λέγοντας: "Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και πολυέλεος, συγχωρών ανομίαν και παράβασιν, και όστις κατ' ουδένα τρόπον δεν θέλει αθώσσει τον ένοχον." Ο Μωυσής μίλησε τότε τα λόγια που βρέθηκαν στο βασικό εδάφιο μας. - εδάφ. 15-19

Ο Θεός απάντησε στον Μωυσή, "Τους συγχώρησα". Συνέχισε, όμως, λέγοντας: «21 αλλά ζω εγώ, και θέλει εμπλησθή πάσα η γη από της δόξης του Κυρίου. 22 Επειδή πάντες οι άνδρες, οι ιδόντες την δόξαν μου και τα σημείά μου, τα οποία έκαμον εν τη Αιγύπτω και εν τη ερήμω, με παρώργισαν ήδη δεκάκις και δεν υπήκουσαν εις την φωνήν μου, 23 βεβαίως δεν θέλουσιν ιδεί την γην, την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας αυτών· ουδείς εκ των παροργισάντων με θέλει ιδεί αυτήν.» «28 Ζω εγώ, λέγει ο Κύριος, καθώς σεις

ελαλήσατε εις τα ὦτα μου, οὕτω βεβαίως θέλω κάμει εις εσάς. 29 τα πτώματά σας θέλουσι πέσει εν τη ερήμω ταύτη· και πάντες οι απηριθμημένοι από σας καθ' όλον τον αριθμόν σας, από είκοσι ετών και επάνω, όσοι εγόγγυσαν εναντίον μου.» - εδάφ. 20-23,28,29

Ο Θεός τότε είπε στον Ισραήλ: «33 και τα τέκνα σας θέλουσι περιπλανάσθαι εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη και θέλουσι φέρει εαυτά την ποινήν της πορνείας σας, εωσού διαφθαρώσει τα πτώματά σας εν τη ερήμω· 34 κατά τον αριθμόν των ημερών εις τας οποίας κατεσκοπεύσατε την γην, ημέρας τεσσαράκοντα, εκάστης ημέρας λογιζομένης δι' εν έτος, τεσσαράκοντα έτη θέλετε φέρει εφ' εαυτούς τας ανομίας σας, και θέλετε γνωρίσει την εγκατάλειψίν μου.» Τότε οι δέκα κατασκόποι που έδωσαν την αρνητική ανάφορα «απέθανον εν τη πληγή ενώπιον του Κυρίου.» (εδάφ. 33,34,37) Αυτό έδειξε σαφώς σε όλους τους Ισραηλίτες την δυσαρέσκεια του Θεού με τους δέκα κατασκόπους. Οι Γραφές μας λένε, «Υπάρχει οδός, ήτις φαίνεται ορθή εις τον άνθρωπον, αλλά τα τέλη αυτής φέρουσιν εις θάνατον.» (Παρ. 14:12) Πόσο αληθινό ήταν αυτό για τους δέκα κατασκόπους και τη συκοφαντική τους αναφορά που επηρέασε τους Ισραηλίτες.

Ο Κύριος συνέχισε λέγοντας: «Τον δε δούλον μου Χάλεβ, επειδή έχει εν εαυτώ άλλο πνεύμα και με ηκολούθησεν εντελώς, τούτον θέλω φέρει εις την γην εις την οποίαν εισήλθε, και το σπέρμα αυτού θέλει

κληρονομήσει αυτήν.» (Αριθ. 14:24) Ο Χαλέβ, μαζί με τον Ιησού, ακολούθησαν πλήρως τον Κύριο δίνοντας μια καλή αναφορά. Αυτό το έκαναν λέγοντας στους Ισραηλίτες, «Ο Κύριος είναι μαζί μας. Μην φοβάστε. » (εδαφ. 9) Ενώ σχεδόν όλοι οι άλλοι Ισραηλίτες ήταν φοβισμένοι και αμφέβαλλαν, ο Χαλέβ και ο Ιησούς έβαλαν την εμπιστοσύνη τους στο Θεό, παρά στην ανθρώπινη δύναμη.

Ως πνευματικοί Ισραηλίτες, ο Θεός μας έχει δώσει και αυτή την ίδια σημαντική υπόσχεση ότι είναι μαζί μας. "Δεν θέλω σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει...Ο Κύριος βοηθός μου, και δεν θέλω φοβηθώ· τι να μοι κάμη άνθρωπος;" Έτσι λέμε με σιγουριά, "ο Κύριος είναι ο βοηθός μου. Σιγα μη φοβηθώ!" (Εβ. 13: 5,6) Ας συνεχίσουμε να κρατάμε μπροστά στο μυαλό μας τις υπέροχες υποσχέσεις του Θεού και να έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη σε Αυτόν. - Εφεσ. 6:10• Β' Τιμ. 1: 7• Α' Πετ. 5: 7

...